

**ВИРОК
ІМЕНЕМ УКРАЇНИ**

м. Луцьк

17 червня 2025 року

Луцький міськрайонний суд Волинської області під головуванням

судді -

Сівчука А.Є.

за участю секретаря -

Артисюк Д.В.

прокурора -

Старчука В.М.

захисника -

Клубука О.П. (в режимі відеоконференцзв'язку)

розглянувши у відкритому судовому засіданні в залі суду в м.Луцьку, в порядку спеціального судового провадження, кримінальне провадження № 42022130000000143 від 08.06.2022 про обвинувачення **Жиліної Ніни Олександрівни**, 17.09.1983 року народження, уродженки м. Старобільськ Луганської області, громадянки України, працюючої начальником відділення «Старобільськ – 2» ГУП «Пошта ЛНР», проживаючої м. Старобільськ, вул. Свободи, 81 Старобільського району Луганської області, раніше не судимої, -

- за ст.111-1 ч.4 КК України, -

ВСТАНОВИВ:

Жиліна Н.О. обвинувачується у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 4 ст. 111-1 КК України, а саме у провадженні господарської діяльності у взаємодії з державою-агресором, незаконними органами влади, створеними на тимчасово окупованій території, у тому числі окупаційною адміністрацією держави-агресора, що мало місце за наступних обставин.

Положеннями статей 1 та 2 Основного Закону України – Конституції України визначено, що Україна є суверенною і незалежною, демократичною, соціальною, правовою, унітарною державою, суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканою.

Відповідно до ч. 1 ст. 17, ч. 1 ст. 65 Конституції України захист незалежності, суверенітету та територіальної цілісності України є справою всього Українського народу та обов'язком громадян України, а на території України забороняється створення і функціонування будь-яких збройних формувань, не передбачених законом.

Статтями 132, 133 Конституції України визначено, що територіальний устрій України ґрунтується на засадах єдності та цілісності державної території, поєднання централізації і децентралізації у здійсненні державної влади, збалансованості і соціально-економічного розвитку регіонів, з урахуванням їх історичних, економічних, екологічних, географічних і демографічних особливостей, етнічних і культурних традицій. До системи адміністративно - територіального устрою України входить АР Крим, області, зокрема і Луганська область, а також райони, міста, райони у містах, селища і села.

Незалежність України визнали держави світу, серед яких і російська федерація (далі – рф).

Згідно з пунктами 1, 2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 05.12.1994 рф, Сполучене

Королівство Великої Британії та Північної Ірландії і Сполучені Штати Америки підтвердили Україні своє зобов'язання згідно з принципами Заключного акта Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 01.08.1975 поважати незалежність і суверенітет та існуючі кордони України, зобов'язалися утримуватися від загрози силою чи її використання проти територіальної цілісності чи політичної незалежності України, і що ніяка їхня зброя ніколи не буде використовуватися проти України, крім цілей самооборони, або будь-яким іншим чином згідно зі Статутом ООН.

Відповідно до пунктів 3, 8 Меморандуму про підтримку миру та стабільності в Співдружності Незалежних Держав від 10.02.1995, що укладений між державами СНД, серед яких є Україна та рф, держави підтвердили непорушність існуючих кордонів один одного та зобов'язалися виступати проти будь-яких дій, що підривають їхню непорушність, а також вирішувати усі суперечки, що виникають з питань кордонів і територій, тільки мирними засобами. Держави також зобов'язалися не підтримувати на території інших держав-учасниць сепаратистські рухи, а також сепаратистські режими, якщо такі виникнуть; не встановлювати з ними політичних, економічних та інших зв'язків; не допускати використання ними територій і комунікацій держав-учасниць Співдружності; не надавати їм економічної, фінансової, військової та іншої допомоги.

Відповідно до положень Статуту ООН і зобов'язань згідно із Заклучним актом Наради з безпеки і співробітництва в Європі, Україна та рф уклали 31.05.1997 Договір про дружбу, співробітництво і партнерство між Україною і рф (ратифікований Законом України від 14.01.1998 № 13/98-ВР та Федеральним Законом рф від 02.03.1999 № 42-ФЗ). Відповідно до статей 2 - 3 зазначеного Договору, рф зобов'язалася поважати територіальну цілісність України, підтвердила непорушність існуючих між ними кордонів та зобов'язалася будувати відносини одна з одною на основі принципів взаємної поваги, суверенної рівності, територіальної цілісності, непорушності кордонів, мирного врегулювання спорів, незастосування сили або погрози силою, у тому числі економічні та інші способи тиску, права народів вільно розпоряджатися своєю долею, невтручання у внутрішні справи, додержання прав людини та основних свобод, співробітництва між державами, сумлінного виконання взятих міжнародних зобов'язань, а також інших загальновизнаних норм міжнародного права.

Відповідно до опису і карти державного кордону, які є додатками до Договору між Україною та рф про українсько-російський державний кордон від 28.01.2003 (ратифікований рф 22.04.2004), територія Автономної Республіки Крим, м. Севастополя, Донецької і Луганської областей відноситься до території України.

Незважаючи на вищевикладене, 21.02.2022 рф визнано так звані «донецьку народну республіку» та «луганську народну республіку» незалежними державами, попередньо впроваджуючи в період 2013-2022 років, у тому числі із застосуванням засобів масової інформації, ідеї єдиного російського народу та відсутності української нації, вчиняючи неоголошені та приховані вторгнення на територію України підрозділів збройних сил та інших силових відомств рф, організовуючи та підтримуючи терористичну діяльність, направлену на окупацію Донецької та Луганської областей та порушення територіальної цілісності України.

Надалі «президент» рф 24.02.2022 оголосив про рішення розпочати так звану спеціальну військову операцію в Україні.

Після цього збройними силами рф, які діяли за наказом військово-політичного керівництва рф, здійснено пуск крилатих та балістичних ракет по аеродромах, військовим штабам і складам Збройних сил України, а також підрозділами збройних сил та інших військових формувань рф 24.02.2022 здійснено вторгнення на територію суверенної держави Україна через державний кордон України, який проходить територіями Автономної республіки Крим, Донецької, Луганської, Харківської, Херсонської, Миколаївської, Сумської, Чернігівської та інших областей, і здійснили збройний напад на державні органи,

органи місцевого самоврядування, підприємства, установи, організації, військові частини, інші об'єкти, які мають важливе народногосподарське чи оборонне значення, окупували частину вказаної території, чим вчинили дії з метою зміни меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, що продовжується по теперішній час і призводить до загибелі значної кількості людей та інших тяжких наслідків.

У свою чергу, указом Президента України № 64/2022 від 24.02.2022, у зв'язку з військовою агресією рф проти України, на підставі пропозиції Ради національної безпеки і оборони України, відповідно до п. 20 ч. 1 ст. 106 Конституції України, Закону України «Про правовий режим воєнного стану», введено воєнний стан на всій території України, дія якого неодноразово продовжувалася та який триває по даний час.

Відповідно до ч. 2 ст. 9 Закону України «Про правовий режим воєнного стану» Кабінет Міністрів України, інші органи державної влади, військове командування, військові адміністрації, Верховна Рада Автономної Республіки Крим, Рада міністрів Автономної Республіки Крим, органи місцевого самоврядування здійснюють повноваження, надані їм Конституцією України, цим та іншими законами України.

Відповідно до ст. 9 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» від 15.04.2014 № 1207-VII, державні органи та органи місцевого самоврядування, утворені відповідно до Конституції та законів України, їх посадові та службові особи на тимчасово окупованій території діють лише на підставі, у межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України. Будь-які органи, їх посадові та службові особи на тимчасово окупованій території та їх діяльність вважаються незаконними, якщо ці органи або особи створені, обрані чи призначені у порядку, не передбаченому законом.

Встановлено, що до початку повномасштабного воєнного вторгнення в Україну 24.02.2022 держави-агресора рф, Жилина Н.О. постійно проживала та була місцевою мешканкою м. Старобільськ Старобільського району Луганської області, займала посаду заступника начальника відділення поштового зв'язку № 2 м. Старобільськ Луганської дирекції АТ «Укрпошта», мала достатній досвід роботи на вказаній посаді.

Починаючи з 28.02.2022 територія м. Старобільськ Старобільського району Луганської області є тимчасово окупованою представниками збройних формувань держави-агресора рф територією, де, у результаті ведення агресивної війни з боку рф проти України, припинили свою роботу державні органи та установи, в тому числі АТ «Укрпошта».

Разом з тим, у невстановлений досудовим розслідуванням з об'єктивних причин час, але не пізніше 25.05.2022, на базі захопленої будівлі, яка розташована за адресою: Луганська область, Старобільський район, м. Старобільськ, площа Базарна, буд. 7, невстановленими особами, з числа представників військової окупаційної адміністрації Старобільського району Луганської області, всупереч приписам Конституції України та Законів України на тимчасово окупованій території м. Старобільськ Старобільського району Луганської області створено відділення поштового зв'язку – мовою оригіналу «отделение поштовой связи «Старобельск-2» государственного унитарного предприятия «почта ЛНР»».

Жилина Н.О., будучи обізнаною, у тому числі в силу життєвого досвіду та рівня знань, про те, що відповідно до норм Конституції та інших нормативних актів Луганська область входить до складу України, а правові акти рф щодо регулювання суспільних відносин на території Луганської області є нікчемними, усвідомлюючи протиправність своїх дій та їх наслідки, будучи обізнаною про факт ведення вказаною державою агресивної війни проти України та проведення у зв'язку з цим з боку рф підривної діяльності проти України, діючи умисно, у невстановлений досудовим розслідуванням час, але не пізніше 25.05.2022, свідомо стала на шлях вчинення кримінального правопорушення проти основ національної безпеки України – колабораційної діяльності у формі провадження господарської діяльності у взаємодії з державою-агресором, незаконними органами влади, створеними на тимчасово

окупованій території, у тому числі окупаційною адміністрацією держави-агресора.

Так, Жиліна Н.О., перебуваючи на тимчасово окупованій території м. Старобільськ Старобільського району Луганської області, яка з 28.02.2022 і на час повідомлення про підозру знаходиться під окупацією збройних формувань рф, маючи достатній рівень освіти, спеціальних знань і життєвого досвіду для усвідомлення факту збройного конфлікту, викликаного російською військовою агресією, а відтак усвідомлюючи суспільно небезпечний характер свого діяння, в результаті якого буде завдана шкода основам національної безпеки України, передбачаючи суспільно небезпечні наслідки, і бажаючи їх настання, водночас підтримуючи ідеї проросійської спрямованості, у тому числі щодо подальшого розвитку України, виходячи з геополітичних інтересів рф, у невстановлений досудовим розслідуванням час, але не пізніше 25.05.2022, добровільно надала згоду щодо призначення її у новостворене державою-агресором відділення поштового зв'язку – мовою оригіналу «отделение поштовой связи «Старобельск-2» государственного унитарного предприятия «почта ЛНР»» на посаду начальника, яка пов'язана із виконанням організаційно-розпорядчих та адміністративно-господарських функцій, і в тому числі на провадження господарської діяльності.

Діючи у такий спосіб та обіймаючи посаду, мовою оригіналу, «начальника отделения поштовой связи «Старобельск-2», у складі створеного на тимчасово окупованій території підприємства – мовою оригіналу «государственного унитарного предприятия «почта ЛНР»», Жиліна Н.О., починаючи з 25.05.2022, забезпечує провадження господарської діяльності вказаного підприємства на тимчасово окупованій території м. Старобільськ Старобільського району Луганської області у взаємодії з державою-агресором, незаконними органами влади, створеними на тимчасово окупованій території, у тому числі окупаційною адміністрацією держави-агресора, яка пов'язана з реалізацією продовольчих та непродовольчих товарів, виконанням робіт, наданням послуг окупаційній адміністрації, зокрема, надання поштових, фінансових та комерційних послуг, спрямованих на отримання прибутку вищевказаного підприємства, серед яких: приймання/відправлення/пересилання та доставка поштових відправлень, грошових переказів, реалізація періодичних друкованих видань (газет, журналів), конвертів, пакунків, поштових марок, кур'єрська доставка поштових відправлень, надання в користування абонентських скриньок, доставка та видача пенсій, соціальних та інших виплат цільового призначення, прийом комунальних та інших платежів, прийом та пересилання поштових переказів на території т.зв. лнр, днр та рф, доставка вантажів, надання послуг щодо поширення періодичних друкованих видань т.зв. лнр, днр та рф, реалізація стартових пакетів незаконної телекомунікаційної компанії «Лугаком», що надає послуги мобільного зв'язку на території тимчасово окупованої частини Луганської області та приймання платежів за послуги вказаного мобільного зв'язку, а також надання рекламних послуг для бізнесу; роздрібна торгівля товарами народного споживання, сувенірною продукцією, періодичними друкованими виданнями, знаками поштової оплати, прийом платежів від населення на рахунки юридичних осіб, розробка та супровід програмного забезпечення з технічної підтримкою, послуги з проживання, тощо.

Обвинувачена Жиліна Н.О., будучи повідомленою в порядку передбаченому КПК України, про місце дати і час розгляду справи, в судові засідання не з'явилася, про причини неявки до суду не повідомила. Зокрема, суд належно повідомляв обвинувачену про розгляд справи, здійснюючи повідомлення про призначені судові засідання в Луцькому міськрайонному суді Волинської області, в газеті «Урядовий кур'єр» та внесенням інформації на офіційний веб-сайт суду. Рекомендовані повідомлення поштового відправлення «Укрпошта» за місцем її реєстрації не надсилались, оскільки місцем реєстрації та проживання Жиліної Н.О. є тимчасово непідконтрольна державі Україна територія.

Досудове розслідування у цьому кримінальному провадженні за підозрою Жиліної Н.О. у вчиненні кримінального правопорушення передбаченого ч. 4 ст. 111-1 КК України, здійснювалось в порядку спеціального досудового розслідування на підставі ухвали слідчого

судді Луцького міськрайонного суду Волинської області від 11.04.2024 (справа № 161/7050/24, провадження № 1-кс/161/2009/24).

Разом з тим, постановою старшого слідчого СВ УСБУ у Волинській області Вознюк О.І. від 11.04.2024 підозрювану Жилину Н.О. оголошено в розшук і в подальшому, ухвалою слідчого судді Луцького міськрайонного суду Волинської області від 14.04.2024 Жилиній Н.О. обрано запобіжний захід у вигляді тримання під вартою.

Захисник Клубук О.П. у судовому засіданні заперечував щодо розгляду даного кримінального провадження в порядку спеціального судового провадження.

Кримінальне провадження за відсутності обвинуваченого повинно відповідати, у тому числі таким загальним засадам судочинства, як законність, рівність перед законом і судом, презумпція невинуватості та забезпечення доведеності вини тощо (п.п. 2, 3, 10 ч. 1 ст. 7 КПК України).

Зважаючи на специфіку спеціального судового провадження (ч. 3 ст. 323 КПК України), суд, зберігаючи неупередженість та безсторонність, надає особливого значення охороні прав та законних інтересів обвинуваченого як учасника кримінального провадження, яке відбувається за його відсутності, забезпеченню повного та неупередженого судового розгляду з тим, щоб до обвинуваченого була застосована належна правова процедура в контексті приписів ст. 2 КПК України з дотриманням всіх загальних засад кримінального провадження з урахуванням особливостей, встановлених виключно законом.

За таких обставин, відповідно до вимог ст. 323 КПК України, суд вважає що є всі правові підстави проводити розгляд даного кримінального провадження за правилами спеціального судового провадження.

Тому, відповідно до ухвали Луцького міськрайонного суду Волинської області від 21.11.2024, здійснено спеціальне судове провадження стосовно Жилиної Н.О.

Отже, суд здійснив розгляд кримінального провадження за відсутності обвинуваченого (in absentia) що відповідає загальним засадам кримінального провадження, з урахуванням особливостей, встановлених законом.

Судом встановлено, що стороною обвинувачення, використані всі передбачені законом заходи (можливості), для дотримання прав підозрюваного (обвинуваченої Жилиної Н.О.), зокрема права на захист, на доступ до правосуддя, таємницю спілкування, невтручання у приватне життя.

В судовому засіданні захисник обвинуваченої, просив суд, ухвалити виправдувальний вирок щодо Жилиної Н.О., оскільки на його думку, як під час досудового розслідування та судового розгляду не доведена об'єктивна сторона інкримінованого злочину підзахисній, що є одним із елементів складу злочину, не встановлено, що Жилина Н.О. діяла добровільно чи під примусом.

На думку суду доказами вини Жилиної Н.О. в інкримінованому злочині є докази, що оцінювались судом, які є належними та допустимими, достовірними, оскільки вони були зібрані з дотриманням прав та свобод людини, гарантованих Конституцією та законами України та в порядку визначеному кримінальним процесуальним кодексом України.

Зазначені вище обставини вчинення Жилиною Н.О. кримінального правопорушення та її вина встановлена наступними дослідженими у суді доказами, зокрема:

- **показами даними в судовому засіданні свідком Яришевим С.М. (в режимі відеоконференцв'язку), який показав, що до повномасштабного вторгнення РФ на територію України, свідок працював на посади старости Чмирівської територіальної громади Старобільського району Луганської області. Після повномасштабного вторгнення Яришев С.М. займався гуманітарною допомогою для населення і з'явилась інформація, що в м. Старобільськ створена та працює «Пошта ЛНР». Коли він приїхав в м. Старобільськ на «Пошта ЛНР», то бачив там Жилину Н.О., яка керувала облаштуванням роботи вказаної пошти. Це було в червні 2022 року і вже була «Пошта ЛНР», на окупованій території. Місто Старобільськ окуповано з лютого**

2022 року. Жиліну Н.О. свідок знав протягом 3-4 років. Після окупації Жиліна працювала на «Укрпошта» на посаді начальника-керівника відділення. Також, в ході розмови з Жиліною Н.О., остання повідомляла, що вже все наладиться і буде все добре, відділення працюватиме, також в Жиліної Н.О. на грудях був відповідний бейджик із зазначенням її посади – начальник «Пошти ЛНР», також були ще на вказаній пошти ще 2-3 працівника пошти ЛНР. В подальшому, в серпні того ж року свідок Яришев С.М. виїхав з окупованої території. Також, свідок бачив публікації в яких Жиліна Н.О. вказувалась інформація, що вона є керівником «Пошта ЛНР». Чи примусово Жиліна Н.О. зайняла вказану посаду, свідок сказати не може, однак з вигляду Жиліної Н.О. можна було зрозуміти, що вона задоволена даною посадою, тобто раділа своїй посаді керівника при новій владі;

- протоколом пред'явлення особи для впізнання за фотознімками від 20.03.2024;
- протоколом пред'явлення особи для впізнання за фотознімками від 21.03.2024;
- протоколом огляду від 23.02.2024;
- протоколами огляду від 19.02.2024;
- протоколом огляду від 15.03.2024;
- випискою з ЄДР юридичних осіб від 19.02.2024;
- протоколом огляду від 14.03.2024;
- протоколом огляду від 05.03.2024;
- висновком експерта № 54/15/6-356 від 08.04.2024, відповідно до якого встановлено наявність лінгвістичних ознак провадження Жиліної Н.О. господарської діяльності на тимчасово окупованій рф території України;
- відповіддю на запит АТ «Укрпошта» від 25.07.2022;
- протоколом тимчасового доступу до речей і документів від 08.08.2023 з додаками;
- протоколом огляду від 08.08.2023;
- протоколом допиту свідка Фоменка Ю.Г. від 20.03.2024 разом з стенограмою.

Відтак суд вважає, що вина обвинуваченої Жиліної Н.О. у вчиненні інкримінованого їй злочину знайшла своє підтвердження та кваліфікує її дії за ч.4 ст.111-1 КК України.

Таким чином, Жиліна Н.О. своїми діями, які виразилися у провадженні господарської діяльності у взаємодії з державою-агресором, незаконними органами влади, створеними на тимчасово окупованій території, у тому числі окупаційною адміністрацією держави-агресора, вчинила кримінальне правопорушення, передбачене ст.111-1 ч.4 КК України.

Сторона обвинувачення посилалася у обвинувальному акті на наявність обставини, яка обтяжує покарання, згідно ст. 67 КК України, а саме вчинення злочину з використанням умов воєнного стану, однак в пред'явленому обвинуваченні, що безпосередньо ставиться Жиліній Н.О. у вину відсутнє посилення на вчинення злочину з використанням воєнного стану, тому суд не приймає вказану обставину до уваги, як обтяжуючу.

Згідно з ст.65 КК України особі, яка вчинила кримінальне правопорушення, має бути призначене покарання, необхідне й достатнє для її виправлення та попередження нових кримінальних правопорушень, а відповідно до ст.50 КК України покарання має на меті не тільки кару, а й виправлення засуджених, а також запобігання вчиненню нових кримінальних правопорушень як засудженим, так і іншими особами.

Призначаючи покарання обвинуваченій Жиліній Н.О., суд враховує: ступінь тяжкості вчиненого кримінального правопорушення, яке відповідно до ст.12 КК України є нетяжким злочином; дані про особу обвинуваченої, яка є раніше не судимою, на обліку в лікаря нарколога чи психіатра не перебуває.

Відповідно до п.5 ч.1 ст.368 КПК України суд, ухвалюючи вирок, повинен вирішити питання, зокрема, чи є обставини, що обтяжують або пом'якшують покарання обвинуваченої, і які саме.

Обставин, які пом'якшують чи обтяжують покарання обвинуваченої Жиліної Н.О.,

судом не встановлено.

Статтею 17 Закону України «Про виконання рішень та застосування практики Європейського суду з прав людини» передбачено, що суди при розгляді справ застосовують Конвенцію та практику суду як джерело права.

Європейський суд з прав людини у справі «Скоппола проти Італії» від 17.09.2009 року (заява № 10249/03) зазначив, що складовим елементом принципу верховенства права є очікування від суду застосування до кожного злочинця такого покарання, яке законодавець вважає пропорційним.

Отже, враховуючи вищенаведене, думку прокурора, який просив призначити обвинуваченій покарання у виді позбавлення волі на строк чотири роки, з позбавленням права обіймати посади в органах державної влади та місцевого самоврядування, органах державного управління та контролю, підприємствах та організаціях державної та комунальної власності на строк 15 років, з конфіскацією всього майна, що належить Жиліній Н.О. на праві приватної власності, думку захисника, який просив призначити мінімальне покарання, передбаченою санкцією ст.111-1 ч.4 КК України, також судом враховується дані про особу винної, яка раніше не судима, характер та вид займаної обвинуваченою посади, відсутність обставин, що пом'якшують чи обтяжують покарання, суд, виходячи з принципу індивідуалізації покарання вважає, що обвинуваченій слід призначити основне покарання у виді позбавлення волі строком на 3 роки 6 місяців, з позбавленням права обіймати посади в органах державної влади та місцевого самоврядування, органах державного управління та контролю, підприємствах та організаціях державної та комунальної власності на строк 15 років, з конфіскацією всього майна, що належить Жиліній Н.О. на праві приватної власності, в межах санкції ч.4 ст.111-1 КК України. Саме таке покарання буде відповідати не тільки тяжкості вчиненого кримінального правопорушення, обставинам справи, але й особі обвинуваченої, буде обґрунтованим, необхідним та достатнім для її виправлення та попередження вчинення нових кримінальних правопорушень як нею, так і іншими особами.

На підставі наведеного та керуючись ст.323, 368, 370, 373, 374, 381, 382, 394, 615 КПК України, суд

У Х В А Л И В :

Жиліну Ніну Олександрівну визнати винною у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч.4 ст.111-1 КК України та призначити їй покарання у виді позбавлення волі на строк 3 (три) роки 6 (шість) місяців, з позбавленням права обіймати посади в органах державної влади та місцевого самоврядування, органах державного управління та контролю, підприємствах та організаціях державної та комунальної власності на строк 10 (десять) років, та з конфіскацією всього належного їй на праві приватної власності майна.

Строк відбуття основного покарання Жиліній Н.О. рахувати з моменту фактичного затримання після набрання вироком суду законної сили.

Стягнути з Жиліної Н.О. судові витрати в сумі 1893,20 (одна тисяча вісімсот дев'яносто три гривні двадцять копійок) за проведення судових експертиз в даному кримінальному провадженні.

Строк додаткового покарання у виді позбавлення права обіймати посади пов'язані з виконанням організаційно-розпорядчих функцій в органах державної влади та органах місцевого самоврядування обчислювати, з моменту відбуття основного покарання.

Вирок може бути оскаржений шляхом подачі апеляційної скарги протягом тридцяти днів з дня його оголошення учасниками процесу до Волинського апеляційного суду через Луцький міськрайонний суд Волинської області.

Вирок суду першої інстанції, набирає законної сили після закінчення строку подання апеляційної скарги, встановленого цим Кодексом, якщо таку скаргу не було подано. У разі

подання апеляційної скарги вирок, якщо його не скасовано, набирає законної сили після ухвалення рішення судом апеляційної інстанції. Якщо строк апеляційного оскарження буде поновлено, вважається, що вирок не набрав законної сили.

Учасники судового провадження мають право отримати в суді копію вироку суду.

Копію вироку негайно після його проголошення вручити прокурору та захиснику.

Інформацію про ухвалений вирок, опублікувати у засобах масової інформації загальнодержавної сфери розповсюдження та на офіційному веб-сайті суду.

Відповідно до ч.15 ст.615 КПК України суд обмежився проголошенням резолютивної частини вироку з врученням учасникам судового провадження повного тексту вироку в день його проголошення.

ГОЛОВУЮЧИЙ:

